

Universitätsbibliothek Wuppertal

Epistolæ obscurorum virorum

cvm inlvstrantibvs adversariisqve scriptis

Textvs

Hutten, Ulrich von

Lipsiæ, 1864

10.

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-976](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-976)

mox edebis in lumen, prout dicitur, 'gens in tenebris vidit magnum lumen', et ego libenter tibi respondissem, si potuissem, quia in nostra nundina omnes meae terrae homines me visitabant in magno numero, et ego non poteram illis fieri sors, nisi quando nundina erat finita. Sed quia iam habui duos dies bonum otium, eo cogitantius volui respondere. Et sane profecto gratulor, quia tam audax fuisti, uti dicitur, 'audacia multos in perniciem detrusit', et voluisti simul scribere tam elegans librum, ex quo tot vires docti praeceperunt, quot armati milites ex ventre equi Troiani praeceperant. Nemo enim antea tam accuranter scivit, unde omnes voces huc venirent, et quid est, ad exemplum 'video, edo, bibo'. Et est miraculum, quod homines possunt vivere, qui ista non sciunt: quod 'video' est cum oculo aperto rem aliquem percipio, et 'credo' quod est praesens: quia nonnunquam non credimus illud, quod non videmus; Et quod 'edere et bibere' sit cibum et potum per orem accipere, et per opem linguae, tanquam spadii vel spatoni, sepelire in sepulchrum stomachi. Ante omnia vero mihi valde bene placet originantia vocium, quas doces, ex quo videmus, quod lingua nostra Germanica est sicut dives penu, ex quo omnes aliae voces tanquam ex cista claustraria et corno copiarum possunt afferri. Nam quando nos Germanice dicimus 'eine Gurke', tunc Latinus dicit, 'cucumis', quasi 'cucumist, cucumistieri', a Germanico 'Kuhmist', et sic dicitur cucumis, quia cucumest libenter crescunt et fiunt magni in Kumist. Quando autem dicitur 'Kukumis', et bis vice ponitur syllaba Ku, tunc illud pro more sanctae linguae significat multitudinem, et quod non debeat omitti finis vaccae in illo loco, ubi cucumest debent crescere: Nam quando habere volumus apud tempora cucumest, tunc oportet multum finis vaccae addere. Profecto ego suadeo valdissime, ut hunc tuum librum edas, tunc enim apud doctum mundum magnum honorem habebis, et

semper honos, nomenque tuum, laudesque manebunt.

Vale.

10.

Tympana horrendum per plateas Parnassi resonabant, campanarum strepitus omnibus et singulis horrorem incutiebat, Bombardae maiores in vallo ingentem fragorem edebant, totusque Parnassus ad arma clamabat, currebat, videbanturque ima se miscere profundis: Plato barbam dentibus mordens vultu non adeo blando, lingua tamen facundiore primas sibi praestitit Aristotele ingrato cucullo debere, vociferabatur, contendebat. Sed 'huc adeste', plusquam stentorea voce audiebatur Aristoteles, 'Quis me maior exstitit? ovum gallina sapientius? En! Politica mea pro lorica, Magna moralia pro scuto, Organon pro machaera ancipiti! Nolite cedere, fortes vos praestite: Non minor enim est virtus, quam discere, docta tueri'. Cato torvo vultu per plateas circumcursabat, pugno pro gladio usus, 'Omnes pereant ad unum, nemini parcatur, sive amicus sive inimicus sit', rugiebat; Zeno vero ad angulum plateae fronte serena perplacidaque consistens, et in sinu gaudens, 'Suis se gladiis periment', intra se ipsum dicebat. Reliqui omnes quo se vertebant, nesciebant, dum Apollo medios inter praesentem se stitit, et quae istarum barbararum causa, quae occasio, quaesivit.

³ terr. hom.] *lansmanni* in Epp. O. V. ⁷ quod *edd. prr.* ⁸ *Tojani et accurantes edd. prr.* ¹⁵ *Gurke edd. s. a.* ²⁷ semper ... manebunt.] *Verg. ecl. V. 78.*

³⁵ vociferabatur *edd. s. a.* ⁴¹ ruiebat. *edd. prr.*

Cui cum diu multumque roganti Zeno respondisset, 'Obscuros quosdam viros Parnassum forte ingressos eo audaciæ pervenisse, ut fores primorum pulsaverint, eosque satis contumeliose exagitare præsumserint, 'Apage', inquit, 'ineptias, apage pueriles tumultus, et ad Lacedæmones vos conferte!' Hi quotannis filiis suis servos bene potos sistebant, ut eos intuentes ebrietatem eiurarent: 5 Vos a viris his obscuris discite abstinere ab illis quæ doctos dedecent, et ne maius vobis malum accieatis, agentes gratias ei, qui viros hos obscuros denuo, dum necessitas flagitabat, in Parnassum introducendos curavit, quiescite, tacete!

11.

M. Petrus Zepfelius,

10

Iudimoderator in Ecclesia Collegiata S. Syfridi Metensi,
Millena Salutem.

Quia, Vir illuminatissime et eximientissime, a parte ante et post colende, me petiisti, ut tibi meum novum metodem, quem in Schola mea utor, et ante omnes alios, qui ante me fuerunt, et post me sequuntur, est facilissimus, de- 15 berem revelare, ecce hic est ille: ita soleo pueros meos in Grammatica informare, et sinere coniugare:

Iuvo, as, are, vavi, atum, æst verbum regens Dativum.

Supplico, as, are, cui, icitum, regit Accusativum.

Frango, as, are, avi, atum. 20

Liquo, as, are, avi, atum.

Transfero, as, translare, avi, atum.

Vivo, is, ere, ivi, vitum.

Indulgeo, ui, ultum.

Peperio, ivi, itum. 25

Mugio, unxi, munctum, etc.

Sic possunt mei pueri coniugationes facile capere. Si vis etiam scire meum metodem in declinando, super cras tibi mittam, iam enim habeo paucum tempus. Quapropter vale ut cervus, alacriter, qui super montibus et vallibus salire solet. Sed heus, me oportet tibi etiam specimen facere in Dialectica, quam 30 meis Primanis ingero. Proponavi nuper iis unum Sylogissimum, qui ita sonat:

Mulier genuit te vel Asinus,

Sed nulla mulier genuit te,

Ergo Asinus genuit te.

Mei Primani non potuerunt respondere, et ego ipse non statim potui me re- 35 cordari: interrogavi ad consilium alios doctos Clericos et Philosophos in nostra civitate, qui dixerant, quod ita debeat responderi, quod tota Disiunctiva sit

¹⁰ Cf. inscript. seq. ep. ¹¹ Collegiata sic edd. ¹⁷ canjugare edd. s. a. In quodlibeto De fide meretric. (cf. adnot. ad seq. ep.) sic est: „... Fuit quidam amori deditus et licet omnium litterarum ignarus, sicut Stilpho, scholas tamen regendas assumpsit, docens pueros per omnia ex Isidoneo germanico [Wimphe-lingii] ... Docuit insuper eos coniugare verba: Iuvo ...” etc. ut supra legitur, nisi quod *liquo*, as, are, avi atum, et post *vitum* habet: *voveo voves ere votzi votzum*, *indulgeo es ere indulgui indulsitum*, *reperio reperivi*, reliquis omissis. ²⁶ unxi sic edd. ³⁶ Philosophos edd. s. a.